

Teckel Tom ligt in zijn doos. Op een wollen deken, samen met zijn broertjes en zusjes.

Mama Moeps ligt ook in de doos. Ze ruikt naar buiten, want ze is net uit geweest. Teckel Tom bijt in haar oor. Dat betekent: ik wil spelen. Niet doen, broemt mama Moeps. Ik slaap.

Dan gaat de bel.

Mama Moeps is meteen klaarwakker. Ze springt uit de doos en holt met het baasje mee naar de voordeur.

Teckel Tom probeert ook uit de doos te springen.

'Je poten zijn te kort,' lacht Poes Pluis.

'Echt niet!' keft Teckel Tom. 'Die doos is gewoon te hoog.'
Hij gaat op de rug van zijn ene broertje staan en probeert het opnieuw. Maar de doos is nog steeds te hoog.
Hij kan er niet uit.

Blaffen kan hij wel. Veel beter dan zijn broertjes en zusjes, vindt hij zelf.
Die piepen.
'Rustig maar,' zegt het baasje. 'Goed volk.'
Dat weet ik nog zo net niet, denkt Teckel Tom.

Er verschijnt een vreemd hoofd boven de doos.
Teckel Tom verstoppt zich onder de deken.
Die ruikt heel erg naar mama Moeps. Het is
een fijne deken.

